

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Quæ Meditationes Complectitur circa omnia Christi Domini Acta, ab eius
Baptismo ad finem vsque Prædicationis, Doctrinam, Miracula, Parabolas

Puente, Luis de la

Coloniae, 1612

12. De officio quod Apostolis suis Christus in eo sermone commisit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54633)

eritis, quæ illis superuenient. Nolo, Redemptor mi, ab huius mundi hominibus benedici, *ne oleum peccatoris impinguet caput meum,* *Et ne maledictio intret sicut oleum in osibus meis.* Hic volo ab impijs maledici, vt postea cum bonis à te benedicar, regnemque tecum in regno cœlorum in æternum. Amen.

Psal. 140. 5.
Et 108. 2.

MEDITATIO XII.
QVAE OFFICIA CHRISTI
tus hoc sermone Apostolis
commendaue-
rit.

POST octo Beatitudines in medium allatas, Commendauit CHRISTVS Dominus Apostolis eorumque Successoribus tres illos actus, siue officia cœlestis & Ecclesiastica Hierarchia, quæ Sanctus Dionysius appellat: Purificare, Illuminare, & Percipere: tribus ad id accommodatis iucundisque similitudinibus vtens: quæ Meditationis huius erunt argumentum; quas quisque poterit in propriam utilitatem applicare.

Cap. 3. de cœlesti Hierarch.

PUNCTVM I.

a *Matt. 5. 13*

Vos a estis sal terra. Quod si sal euannetrit, in quo salietur! ad nihilum valet vltra, nisi vt mittatur foras, & conculcetur ab hominibus.

I.

PRIMUM considera, Apostolicorum virorum, & Christum Dominum perfectè imitantium officium esse, verbo & doctrinâ, suæque vitæ exemplo, terrenorum hominum corda salire, & à corruptis vitiorum humoribus perpurgare; ne malè oleant, & æternùm pereant: simulque pœnitentiæ mortificationem, & virtutis exercitationem ita suauem illis reddere: vt libenter eis uelentes sibi incorporare pacem & amoris coniunctionem cum eis habere delectet. Quod tamen officium apostolici viri non à propria natura, aut hæreditate; sed à sapientiæ salis & gratiâ, quam Deus eis impertitur, seipsos ita sapos Dei palato gratos reddant, vt cum voluptate sua eos: & qua in seipsis prius purgati, ad aliorum purgationem iuuant, habere censendi sunt.

II.

b *Phil. 2. 7.*

DEINDE expendam, quàm exactè Christus effectum hunc salis, magnis licet suis impensis præstiterit. vt enim sal saporem cibis impertiens dissoluitur; ita Christus b seipsum exinanendo & graues labores perferendo seipsū dissoluit, vt nos Deo sapos redderet. Quoque exēplo sapidā nobis, dulcemq; redderet

vir-

virtutem, ac sapiētiae salem, & gratiā, à qua iucūdu hic sapor illi puenit, nobis promeretur. Vt. n. nullū antiquorum beneficiorū Deo gratum esse poterat, *c nisi sale condiretur*: ita *c Leui. 2. 23*
 nullum opus nostrum illi placebit, nisi Christo eiusque gratiæ coniunctum. *c Marc. 9.*
 O dulcissime IESV, esto tu insulsissimo cordi meo sal terræ, vt Patri tuo suauē gratumque reddatur. & *49.*
si quidem e non potest comedi insulsum, quod c Iob. 6. 6.
non est sale conditum: gratiā tuā condias virtutis opera, vt ea comedere mihi libeat.

TERTIÒ perpendam, quanuis officium hoc sit gratuitum DEI donū, eius tamen in nobis conseruationem ab arbitrio etiam nostro dependere: quare qui huiusmodi sal est semel constitutus & si in sua integritate conseruaretur, dignus esset, qui ingenti suo honore ad mensā DEI adhiberetur? si tamen sua superbia elatus euanescat, & dissolutus saporem amittat: eijcietur foras à DEI protectione ad sterquilinum mundi, vbi in magnam suam ignominiam ab hominibus; & postea etiam à dæmonibus in Inferno conculcetur. Cū hæc expendam circumspectam quoque, num sal iste in me sit, & quo sapore DEO seruiam, & qua ratione salis officium erga eos faciam, qui meæ sunt curæ commissi, & num apud vniuersos contendam virtutem sapidam reddere atque iucundam. O IESV dulcissime, fac me salem terræ, etiam si per ignem & aquam propterea sit mihi transeundum: ne permitte me pro condimento saporis, scandalum illi

III.

adferre: & culpâ meâ sterilem fieri, terræ in-
star, quæ sale seminatur; & in eius propte-
rea detrimentum vertere officium quod ad e-
iusdem vtilitatem mihi commisisti.

PUNCTVM II.

a Mat. 5. 15.

Vos a estis lux mundi. Non potest ciuitas
abscondi supra montem posita, neque ac-
cédunt lucernam, & ponunt eam sub mo-
dio, sed super candelabrum, vt luceat omnibus,
qui in domo sunt. Sic luceat lux vestra corâ ho-
minibus, vt videant opera vestra bona, & glorifi-
cent Patrem vestrum, qui in cælis est.

b Dan. 12. 3

CONSIDERA primùm, Apostolorum & do-
ctorum officium, non terrenum, sed esse ce-
lestem. b Qui enim docti fuerint, fulgebunt quasi
splendor firmamenti: & qui ad iustitiam eru-
diunt multos, quasi stella in perpetuis æterna-
tes: suâ enim doctrina vitæque exemplo lux
esse debent hominibus huius seculi, quæ ig-
norantiæ & culpæ eorum tenebras expellen-
tes, c virtutis, & veritatis lux illis sint in Domi-
no, quo è filiis tenebrarum, lucis filij effician-
tur, cuius fructus est in omni bonitate, & iusti-
tia, & veritate. Attendam verò simul, quam
exactè Christus ipse officio huic lucis satis-

c Ephes. 5.

d Ioan. 9. 5.

fecerit, qui de seipso aliàs dixit: d Quamdiu
sum in hoc mundo, lux sum mundi. O iustitia
sol, à quo omnes Ecclesiæ stellæ recipiunt
lumen, fac me sicut vnâ aliquam ex eis, ab
omni liberum obscuritate: vt iuxta illud Pro-

e Dan 3. 34.

phetæ: e Stella dederunt lumen in custodijs suis
& la

& latata sunt: vocata sunt, & dixerunt: ecce adsumus: & luxerunt ei cum iucunditate, qui fecit illas: meam, ad quam vocare dignatus es, stationem fideliter tenens, promptumque me semper voci tuæ cum iucunditate exhibens, mundum totum illuminem, quem ad tuâ gloriam condidisti. Amen.

II.

CONSIDERA deinde quantus sit error, ex timiditate aut pusillanimitate lucē & doctrinæ talentum mihi à Deo concreditum abscondere, aut abiecta intentione & sine illud obscurare, cum periculo illud amittēdi, & in tenebris postea manendi, candelæ illius instar, quæ sub modio posita ubi respirandi locus non est, statim extinguitur. Nec minor ille erit error, si DEVS me supra candelabrum aliquod in militante hac eius Ecclesia, in eminenti videlicet & publico aliquo officio, constituit non dare lumen doctrinæ & exemplum iis, qui meæ curæ sunt commissi: Nam, ut Christus Dominus Præfato cuidam officium suum negligentem dixit: *fmouebo candelabrum tuum de loco suo*, priuabit inquam me officio, incuriæque meæ debitas poenas exiget. *f Apoc. 2. 3.*

Contrà verò perpendam, quanto operè Deo placeat, si nostræ actiones adeo sint sanctitate eminentes, *g vt qui eas vident, æternum Patrem glorificent*, & ad similes efficiendas, quod alij eundem etiâ glorificent, excitentur: intentione ipsa à quocunque alio sinistro fine ita purgata; vt in meis actionibus non meâ, sed ipsius Dei Domini nostri gloriam quæram: *g Mat. 5. 17.*

eam

in Ro. 2.24.
 eam meam reputas gloriam, quæ ipsius est: dolens verò, quod prauis meis actionibus ha- stenus in causa fuerim, cur h *Dei nomen* of- fuscatum, & ab alijs sæpè blasphematum fue- rit. O Saluator mi, quandoquidem Patris tui gloriam tantoperè desideras; tantùm mihi quæso vitæ splendorem concede, vt per eam & crescat & semper eius gloria dilatetur.

PUNCTVM III.

Non potest abscondi ciuitas supra montem posita.

i Isai. 49.9.
TERTIA hac similitudine docet Chri- stus Apostolos suos, eorum munus non esse, vt Eremitæ sint aut solarij, propriè tantum attendentes vtilitati; sed ciuitatem potius esse ad multos alios recipiendos; eamq; non in valle, hoc est, in vita imperfecta & ob- scura; sed supra montem, insignem videlicet fortitudinem, & perfectionis celsitatem fan- datam, iuxta illud Isaiæ: *i supra montem ex- celsum ascende tu, qui euangelizas Sion: exalta in fortitudine vocem tuam, qui euangelizas Ie- rusalem.* & porriò moneas, eorum munus esse non exiguum sed multum populum congre- gare, sicut ciuitatem magnam & plenam, quæ omnes eos recipiat, qui cupiunt esse perfecti, eosque Euangelicæ perfectionis viam & cœ- lestis viæ politiam doceat. Desiderat enim De- Dominus noster, ne, qui ipsius sunt electi, me- diocritate quadam vitæ, contenti humilibus actio-

actionibus sibi complacent; sed ad vitæ perfectæ celsitatem contententes suosque proximos ad eandem promouere conantes, cum multis aliis supernam ciuitatem amplificaturi conscendant. O æterna *k Sapien-* *k Prou. 9. 3.*
tia, quæ ancillas tuas, animas scilicet Prædicatorum *mittis,* vt homines *vocent ad arcem,* & *ad mœnia ciuitatis,* eos ad Christianæ perfectionis altitudinem exhortantes: voca etiam me efficaciter, vt prior eandem ego conscendam; & virtutem impertire, vt alij permulti ad eandem, me vocante, perueniant, quo tu ab omnibus semper glorificeris. Amen.

MEDITATIO XIII.

DE LEGE EVANGELICA
 quam Christus Dominus in sermone montis promulgauit; de eiusdem excellentijs, & perfectionis, ad quam nos eleuat, præstantia.

PUNCTVM I.

BSERVANDVM primam, Christum Dominum nostrum Evangelicæ suæ legis promulgationi præmisisse, quanti esset naturalis, quæ in Moyse & prophetarum libris declarata erat, æstimanda; qualeq; ipse circa eandem officium esset in mundo præsti-

præsti-